

Astăzi, Duminică, 8 Martie, 2026

†) Sf. Preot Mucenic Liviu-Galaction de la Cluj; Sf. Ier. Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei – Duminica a II-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama)

Evrei 1

¹⁰ Și: Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor Tale;

¹¹ ele vor pieri, dar Tu rămâi, și toate ca o haină se vor învechi;

¹² ca pe o velință le vei împătura și ca o haină se vor schimba, dar Tu același ești, și anii Tăi nu se vor sfârși.

¹³ Și căruia dintre îngeri i-a zis vreodată: Șezi de-a dreapta Mea până ce-i voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale?

¹⁴ Oare nu sunt toți duhuri menite să slujească, trimise spre slujire de dragul celor ce trebuie să moștească mântuirea?¹

¹ Față de Fiul, Care e Domn, îngerii nu sunt decât niște servitori la ordinele lui Dumnezeu.

Evrei 2

¹ Pentru aceea trebuie ca noi să ne ținem cu atât mai aproape de cele ce-am auzit², ca nu cumva să plutim pe-alături de ele³.

² Că dacă cuvântul grăit prin îngeri⁴ s'a adevărit, și dacă orice încălcare de poruncă și neascultare și-a primit răsplata cea dreaptă,

³ atunci, cum vom scăpa noi dacă fi-vom nepăsători față de o astfel de mântuire care, avându-și începutul în însăși propovăduirea

² = De cuvintele lui Iisus Hristos, transmise prin apostolii Săi și prin martorii Săi direcți.

³ Mai exact: să nu intrăm în derivă.

⁴ După tradiția rabinică, Legea de pe Sinai a fost dată de îngeri prin mijlocirea lui Moise. Invocat de Ștefan în rechizitoriul său din fața sinedriului (FA 7, 53 și nota), argumentul este preluat de Pavel (vezi și Ga 3, 19) pentru a demonstra superioritatea Legii lui Iisus Hristos (Cel mai presus de îngeri) față de legea lui Moise.

Domnului, ne-a fost adeverită de l-a ridicat, ci Dumnezeu.
către cei ce au ascultat-o,

Evrei 7

²⁶ Un Arhiereu ca Acesta ne și trebuia nouă: sfânt, lipsit de răutate, fără pată, osebit de cei păcătoși și devenit mai înalt decât cerurile,

²⁷ Care nu are nevoie, precum arhiereii, ca'n fiecare zi să aducă jertfe, întâi pentru propriile lui păcate și apoi pentru ale poporului, căci El a făcut aceasta o singură dată, aducându-Se jertfă pe Sine Însuși.

²⁸ Căci legea așază arhieriei oameni supuși slăbiciunii, dar cuvântul jurământului, care a venit mai târziu decât legea⁵, a așezat un Fiu desăvârșit în veac.

Evrei 8

¹ Dar lucrul cel mai de seamă'n cele spuse este acela că noi un astfel de Arhiereu avem, Care a șezut de-a dreapta tronului Slavei în ceruri,

² slujitor al altarului și al cortului celui adevărat⁶, pe care nu un om

⁵ Prin David, care l-a descoperit în Ps 109, 4.

⁶ Aluzie la cortul mărturie, ridicat de Moise în pustie (Iș 25-26); despre cortul ridicat (sau implantat) de Dumnezeu

Marcu 2

¹ Și după câteva zile a intrat iarăși în Capernaum și s'a auzit că este acasă.

² Și s'au adunat atât de mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii; și le grăia lor Cuvântul.

³ Și au venit la El aducându-I un slăbănog pe care-l purtau patru inși.

⁴ Și neputând ei să se apropie de El din pricina mulțimii, au desfăcut acoperișul casei⁷ unde era Iisus și, prin spărtură, au lăsat în jos patul pe care zăcea slăbănogul.

⁵ Și văzând Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului: „Fiule, iertate fie păcatele tale!”

⁶ Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor:

⁷ „Pentru ce vorbește acesta astfel? El blasfemiază. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?”

⁸ Și îndată cunoscând Iisus cu Duhul Său că așa cugetau ei în sinea lor, le-a zis: „De ce cugetați aces-

vezi profeția din Nm 24, 6.

⁷ Acoperiș în formă de terasă, așa cum îl au casele din țările calde.

tea în inimile voastre?

⁹ Ce este mai lesne, a-i zice slăbănogului: Iertate fie-ți păcatele!, sau a-i zice: Ridică-te, ia-ți patul și umblă!?

¹⁰ Dar ca să știți că putere are Fiul Omului să ierte păcatele pe pământ – i-a zis slăbănogului –:

¹¹ Ție-ți spun: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta!”

¹² Și el de’ndată s’a ridicat și, luându-și patul, a ieșit afară de față cu toți, încât toți erau uimiți și-L slăveau pe Dumnezeu, zicând: „Asemenea lucruri niciodată n’am văzut”.

Ioan 10

⁹ Eu sunt ușa. De va intra cineva prin Mine, se va mânui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

¹⁰ Furul nu vine decât să fure și să’njunghie și să piardă. Eu am venit ca viață să aibă, și din belșug s’o aibă⁸.

¹¹ Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun, sufletul său și-l pune⁹

⁸ Cei ce-L urmează pe Iisus vor avea nu numai viața veșnică elementară, ci și pe cea desăvârșită, în imediata apropiere a lui Dumnezeu, potrivit „multelor locașuri” din împărăția cerurilor.

⁹ Dublu sens: Devotamentul față de oi și jertfirea vieții pentru ele. El Își dă,

pentru oi.

¹² Dar simbriașul și cel ce nu este păstor și cel ce nu este stăpân al oilor vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.

¹³ Iar simbriașul fuge, fiindcă simbriaș este, și nu de oi îi este lui aminte.

¹⁴ Eu sunt Păstorul cel bun, și Mi le cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine.

¹⁵ Așa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine, tot așa Îl cunosc Eu pe Tatăl. Și viața Mea Mi-o pun pentru oi.

¹⁶ Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; și glasul Mi-l vor auzi, și va fi o turmă și un păstor.¹⁰

într’adevăr, viața, dar nu silit de cineva, ci din propria Sa voință (vv. 17-18).

¹⁰ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Eu sunt ușa: acela care va intra prin Mine se va mântui” (In. 10, 9). Același lucru îl spune Domnul și în altă parte: „Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine” (In. 14, 6). Și mai limpede a spus-o atunci când a grăit: „Fără Mine nu puteți face nimic” (In. 15, 5). Așadar, creștin e cel ce e cu totul în Hristos și orice ar avea în sine prețios are de la Hristos. Dreptatea lui este dreptatea lui Hristos, și trupul lui tot al lui Hristos este. Cel ce se mântuiește se mântuiește tocmai pentru că e îmbrăcat în Hristos. Numai astfel se poate apropia de Tatăl. Noi am căzut de la Dumnezeu și, ca atare, suntem fii ai mâniei. Numai atunci când ne apropiem de Tatăl în Hristos și în numele lui Hristos dreptatea dumnezeiască se dă în lături și El își tinde mila către noi, primindu-ne. Pecetea lui Hristos se întipărește în întreaga fire a creștinului, iar cel care o poartă va merge prin mijlocul umbrei morții și nu se va teme de rău.

Ca să fim astfel, avem Tainele: Botezul și Împărtășania, căreia îi premerge Spovedania la cei ce au păcătuit după Botez. Acestea ni

le-a pus la îndemână Domnul; dar noi, pentru a le primi, trebuie să avem următoarele stări ale duhului: credința, care mărturisește: eu am pierit și mă mântuiesc numai prin Domnul Iisus Hristos; dragostea, care râvnește să jertfească totul Domnului Mântuitorului, fără a cruța nimic; nădejdea, care nu așteaptă nimic de la sine însăși, încredințată că Domnul nu o va părăsi, ci va avea de la El tot ajutorul, atât lăuntric, cât și din afară, întreaga viață, până ce va fi luată acolo unde e El Însuși.¹¹

¹¹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.